

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Bc. Anna Ženíšková, Dějiny a filozofie umění

Název práce: S FANTASIÍ MNĚ VROZENOU. MALÍŘKA SLÁVA TONDEROVÁ - ZÁTKOVÁ

Oponent práce: doc. PhDr. Michal Šroněk, CSc.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Ve své diplomové práci se Anna Ženíšková věnuje osobnosti malířky Slávy Tonderové-Zátkové. Autorka si zvolila téma, které ji během studia dlouhodobě přitahovalo – a totiž ženy umělkyně a jejich díla. Toto zaujetí se pak promítlo i do způsobu autorčiny práce neskrývající snahu po porozumění a téměř souznění s pojednávanou umělkyní. A. Ženíšková měla pro takovýto přístup mimořádně výhodnou pozici – měla možnost studovat deníky, které si Tonderová-Zátková vedla, které obsahují řadu informací o jejím osobním a rodinném životě, cestách do ciziny, školení a tvorbě. Neméně důležitými zdroji o malířčině díle byly katalogy výstav. Z další literatury A. Ženíšková používala zejména práce A. Pomajzlové a M. Pachmanové, z nichž právě druhá je pro téma žen – umělkyň v českém dějepise umění hlavní mluvčí.

Výsledkem práce A. Ženíškové je obsáhlá malířčina monografie pojednávající o osobnostech její rodiny, podrobně rozebírající jednotlivá období jejího života včetně společenských a přátelských kontaktů a rozebírající vybraná malířská díla Slávy Tonderové-Zátkové. Na závěr je připojena kapitola o ženách umělkyních.

Práce je až na jednu výjimku velmi solidně koncipována, je napsána čtivým a kultivovaným způsobem. Přesto si jako oponent nemohu odpustit několik připomínek: domnívám se, že závěrečná kapitola o ženách umělkyních si zasloužila podrobnější a hlubší zpracování a neměla se v diplomové práci ocitnout v pozici dodatečně naroubovaného appendixu, ale měly být jednou z úvodních kapitol předkládané monografie. Možná by v této pozici otevřela cestu k poněkud jinému přístupu k S. Tonderové-Zátkové. A. Ženíšková se totiž – zcela vědomě – soustředila téměř výhradně na malířku samotnou, což výrazně zredukovalo kontextuální vidění její osobnosti. Bohužel nedošlo ani na hodnocení její tvorby viděné z hlediska rodinného zázemí a dispozic mladé dívky a ženy z tzv. dobré rodiny. Zaujetí A. Ženíškové malířčinými deníky vedlo také k tomu, že text práce je přesycen citáty deníkových záznamů. To by samo o sobě nebylo na závadu, kdyby se autorka pokusila o určitý odstup a kritický přístup k malířčiným záznamům. Víme totiž, že každý takový text je určitou sebestylizací, a že jej tedy nelze pojímat doslova. Například opakovaně zmíněné prohlášení Tonderové-Zátkové, že stojí mimo umělecké dění nelze nekriticky přijmout – vždyť již pohled na autorčiny malířské práce svědčí o jejím poučení dílem některých postimpresionistů, snad pracemi P. Cézanna i příslušnosti k fauvistickému směru moderní krajinomalby.

Přes tyto připomínky pokládám práci A. Ženíškové za velmi přínosnou, doporučuji jí k obhajobě a klasifikuji známkou velmi dobře.

Navrhovaná klasifikace: Velmi dobře

.....

podpis oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 14. 1. 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------